

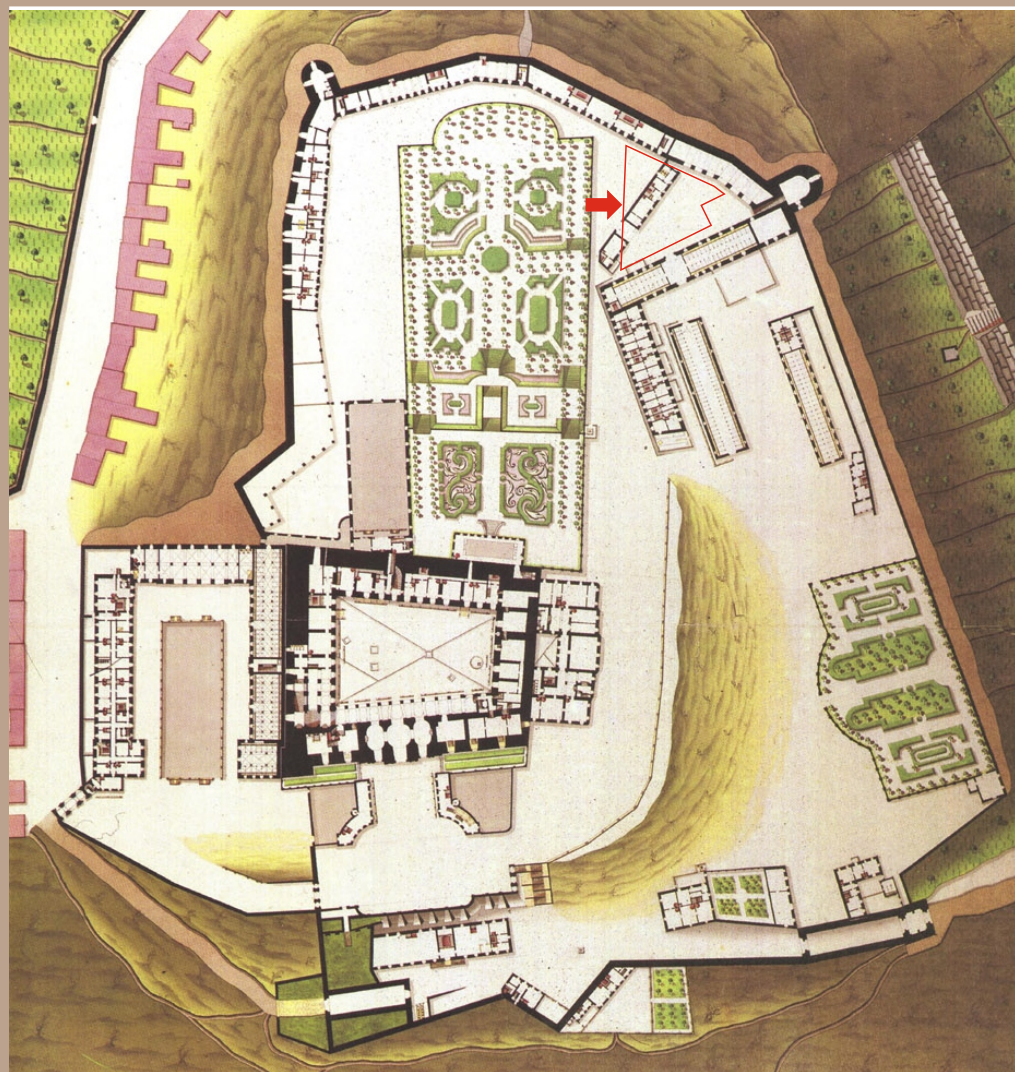
Strieborná pozlátená záušnica
(11. – 12. stor.).

Kachlica s motívom kráľovského manžel-
ského páru (17. stor.) a minca poľského
panovníka Žigmunda III. z roku 1626.

Kostra muža s okovami na nohách, vho-
deného do jamy vysekanej v skale (neskorý
stredovek, resp. počiatok novoveku).

Plán hradu z roku 1766 s vyznačením skúmanej plochy severovýchodného nádvorja.

Miesto výskumu: Bratislava

Poloha: Bratislavský hrad

Realizácia výskumu:
Mgr. RNDr. M. Samuel

Rok výskumu: 2018

Druh výskumu: záchranný

Výsledky výskumu

Zistili sme intenzívne osídlenie tejto „periférnej“ časti hradného kopca vo viacerých úsekoch praveku (hlavne eneolit) a včasnej doby dejinnej. V dobe laténskej okraj hradnej plošiny slúžil ako hospodárske zázemie akropoly. Z tohto obdobia pochádza niekoľko jam s okrúhlym, oválnym alebo štvoruholníkovým pôdorysom, vysekaných do granitového podložja. Prekvapujúco intenzívne bolo využitie priestoru vo včasnom stredoveku. Dokladajú to desiatky objektov, hlavne rôznych druhov pecí, kolových jamiek po drevených, zrejme hospodárskych stavbách a kultúrna vrstva obsahujúca značné množstvo včasnostredovekej keramiky a iných nálezov. Podobné využitie malo toto miesto v blízkosti opevnenia a Mikulášskej brány aj vo vrcholnom a neskorom stredoveku. Výrazne sa však zmenil vzhľad terénu: pôvodný skalnatý svah po planírke staršieho drevozemného opevnenia a vybudovaní novej kamennej hradby (pol. 15. stor.) mal už len mierne sklonený povrch ležiaci o 1–3 m vyššie. Na prelome stredoveku a novoveku zanikol aj väčší objekt (chladiaca pivnica, ľadnica?) vysekaný do skaly. Pozostával zo šachty so štvorcovým pôdorysom, prepojenej nízkym a krátkym „tunelom“ s hlavným priestorom so štvoruholníkovým pôdorysom, hlbokým najmenej 7 m. V